

Arrest

nr. 246 399 van 17 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SCHÜTT
Van Noortstraat 16
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 mei 2020 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SCHÜTT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 8 juli 2018 en heeft zich een eerste maal vluchteling verklaard op 21 september 2018.

Op 27 augustus 2019 werd verzoekster geacht afstand te hebben gedaan van de asielprocedure aangezien zij geen gehoor heeft gegeven aan de oproeping van de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.2. Op 27 september 2019 verklaarde verzoekster zich een tweede maal vluchteling.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besloot in dit verband op 28 februari 2020 tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 2 maart 2020 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, etnisch Tamil te zijn, en afkomstig te zijn van Yohapuram, hoewel u voor uw vertrek woonde in Thunukai in Mullaitivu.

Uw vader en schoonfamilie van u waren leden van de Liberation Tigers of Tamil Elam (LTTE). Hierdoor kwam het leger na het einde van de burgeroorlog geregeld langs bij uw vader om hem te ondervragen, laatst nog eind 2017. Zelf had u geen banden met de LTTE. Omdat u de legerbezoeken beu was ging u een tijdje wonen bij uw broer. Terwijl u bij hem woonde contacteerde u via facebook een Tamil in België, die in januari 2018 naar Sri Lanka kwam en met wie u dezelfde maand trouwde. Uw vader was tegen het huwelijk, dus jullie verbleven verder bij uw broer.

Daarop verliet u op 22 juni 2018 Sri Lanka met gebruik van uw eigen paspoort en hulp van een smokkelaar. U verbleef onderweg enkele weken in Afrika, en kwam op 8 juli 2018 aan in België, waar u op 21 september 2018 ook om internationale bescherming verzocht.

Op 27 augustus 2019 werd u geacht afstand te hebben gedaan van de asielpcedure omdat u geen gehoor heeft gegeven aan de oproeping van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 27 september 2019 vroeg u voor een tweede keer internationale bescherming aan. Omdat u nooit door het Commissariaat-generaal werd gehoord verklaarde het Commissariaat-generaal uw tweede verzoek om internationale bescherming ontvankelijk.

Ter staving van uw relaas legt u voor: een Sri Lankaanse identiteitskaart, een geboorteakte en vertaling, een huwelijksakte en vertaling, de geboorteakte van uw broer, overlijdensaktes van familieleden en vertalingen, het overlijdensbericht van uw broer, huwelijksfoto's, enveloppes, en documenten omtrent onderwijs genoten in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U haalt aan dat uw vader geregeld bezoek zou krijgen van het leger, laatst eind 2017. U geeft evenwel tevens aan dat u nooit persoonlijk problemen met hen kende of door hen beschuldigd werd (CGVS p. 6, 7). U haalt gedurende het onderhoud wel aan dat uw vader gezegd zou zijn dat u verdacht werd van gedwongen rekrutering. Deze beschuldiging werd evenwel nooit rechtsreeks aan u gericht en lijkt zonder gevolg te zijn geweest. Bovendien maakte u hier geen melding van bij uw interview voor DVZ, wat deze het kenmerk van een toevoeging geeft. Bovendien verklaart u dat deze beschuldiging voor het eerst in 2016 of 2017 zou zijn gemaakt, lang na de oorlog, een laattijdigheid die u niet kan verklaren (CGVS p. 7, 8). Dit doet af aan de waarachtigheid van deze voorgehouden beschuldiging. Samenvattend kan daarom gesteld worden dat u geen gegronde vrees voor vervolging aanhaalt noch ernstige schade riskeert omwille van voorgehouden banden van uw familie met de LTTE.

U roept ook in dat uw vader tegen het huwelijk zou zijn geweest. U geeft evenwel ook aan dat hij niets zei of deed behalve de notaris die het huwelijk verleende aanspreken, wat trouwens uw huwelijk niet in de weg stond (CGVS p. 8). Ook vanwege uw vader is daarom geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.

Gevraagd waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren, geeft u aan dat u het moeilijk zou hebben om er alleen te leven (CGVS p. 9). Deze bezorgdheid is evenwel niet van dien aard dat het aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging noch een risico op het lijden van ernstige schade doet ontstaan bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u persoonlijk geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw aanvraag en uw beweerd vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Bij de uiteenzetting van de middelen komt verzoekster op tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing. Zij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift nog volgend stuk: het rapport "*Ability of single Tamil women to relocate and access housing and employment in Colombo*" van Immigration and Refugee Board of Canada van 8 april 2015 (stuk 4).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 8 december 2020 samen met een aanvullende nota de COI Focus "Sri Lanka. Situatie bij terugkeer van Tamils" van 26 november 2020 bij.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoekster verklaart enerzijds niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka omwille van het feit dat haar vader, als lid van de Liberation Tigers of Tamil Elam (hierna: LTTE), geregeld bezoek kreeg van het leger en anderzijds omdat haar vader gekant was tegen haar huwelijk met een Tamil met wie zij via Facebook contact legde. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) wat betreft de aangehaalde problemen met het leger dient te worden opgemerkt dat (1) verzoekster aangeeft dat zij nooit persoonlijke problemen met hen kende of door hen beschuldigd werd, (2) zo verzoekster aangeeft dat haar vader gezegd heeft dat zij verdacht werd van gedwongen rekrutering, deze beschuldiging echter nooit rechtstreeks aan haar lijkt te zijn gericht en zonder gevolg te zijn geweest en zij bovendien op de Dienst Vreemdelingenzaken hiervan nooit melding maakte, (3) verzoekster de laattijdigheid van deze beschuldiging, meer bepaald in 2016-2017 en dus lang na de oorlog, niet kan verklaren en (4) bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging omwille van voorgehouden banden van haar familie met de LTTE; (ii) wat betreft haar huwelijk moet worden opgemerkt dat verzoeksters vader niets zei of deed behalve de notaris die het huwelijk verleende aanspreken, hetgeen haar huwelijk overigens niet in de weg stond en bijgevolg ook vanwege haar vader geen sprake is van een gegronde vrees op vervolging; (iii) verzoeksters bezorgdheid het moeilijk te hebben om alleen te leven in Sri Lanka op zich geen aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging; (iv) het loutere profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming en een terugkeer voor verzoekster, gezien zij persoonlijk geen gewag maakt van al dan niet (on)rechtstreeks banden te hebben met de LTTE, mogelijk is en (v) de door verzoekster in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten niet van die aard dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kan ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen geheel in gebreke blijft.

2.3.2.3.1. Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze op goede gronden overweegt dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk weet te maken omwille van voorgehouden banden tussen haar familie met de LTTE. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

“U haalt aan dat uw vader geregeld bezoek zou krijgen van het leger, laatst eind 2017. U geeft evenwel tevens aan dat u nooit persoonlijk problemen met hen kende of door hen beschuldigd werd (CGVS p. 6, 7). U haalt gedurende het onderhoud wel aan dat uw vader gezegd zou zijn dat u verdacht werd van gedwongen rekrutering. Deze beschuldiging werd evenwel nooit rechtsreeks aan u gericht en lijkt zonder gevolg te zijn geweest. Bovendien maakte u hier geen melding van bij uw interview voor DVZ, wat deze het kenmerk van een toevoeging geeft. Bovendien verklaart u dat deze beschuldiging voor het eerst in 2016 of 2017 zou zijn gemaakt, lang na de oorlog, een laattijdigheid die u niet kan verklaren (CGVS p. 7, 8). Dit doet af aan de waarachtigheid van deze voorgehouden beschuldiging. Samenvattend kan daarom gesteld worden dat u geen gegronde vrees voor vervolging aanhaalt noch ernstige schade riskeert omwille van voorgehouden banden van uw familie met de LTTE.”

In zoverre verzoekster aanvoert dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk heeft verklaard dat zij door het leger werd gevisieerd en dat haar verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aldus een nadere toelichting vormen van een problematiek die zij op Dienst Vreemdelingenzaken heeft aangehaald en dus niet een “toevoeging” zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorhoudt, dient erop gewezen dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken haar vrees omwille van de voorgehouden banden met de LTTE van haar vader als volgt omschrijft: *“Mijn vader is lid van de LTT.E. Daarom hebben we problemen met de overheid. (...)”* (administratief dossier, Vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.4.). Gevraagd om uiteen te zetten waarom zij dit denkt en kort een overzicht te geven van alle feiten die haar noopten te vluchten uit haar land van herkomst, antwoordt verzoekster: *“De overheid komt vaak voor onderzoeken en huiszoekingen. Ze focussen zich nog steeds op LTTE-leden. Omdat mijn vader lid was van de LTTE focussen ze zich ook op de kinderen. Mijn broers en ik. Het is onmogelijk om vreedzaam te leven in Sri Lanka.”* (administratief dossier, Vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.5.). Verzoekster maakte aldus geenszins melding van het feit dat haar vader haar verteld zou hebben dat zij beschuldigd werd van gedwongen rekrutering. De Raad wijst er in dit verband op dat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoekster geenszins ontslaat van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar vluchtmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar vluchtrelaas zou hebben vermeld, zoals de verdenking van de gedwongen rekrutering. Verzoekster slaagt er met de argumentatie in het verzoekschrift niet in om de discrepantie in haar verklaringen dienaangaande toe te dekken. De vaststelling dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van het feit dat zij verdacht zou worden van gedwongen rekrutering, ondermijnt dan ook de door haar aangevoerde vrees voor vervolging.

Met de argumentatie dat zijzelf mee het voorwerp uitmaakte van intimidatie van overheidswege, dat de bezoeken aan de ouderlijke woning en de ondervragingen van haar vader bijdroegen tot het

bestendigen van het onveiligheidsgevoel in hoofde van verzoekster, dat deze handelswijze van de veiligheidsdiensten deel uitmaakt van een campagne van terreur van lage intensiteit, die volgens verzoekster als algemeen bekend beschouwd zou kunnen worden en het betoog dat er een vermoeden bestaat van banden met de LTTE, komt verzoekster in wezen niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het poneren van blote beweringen die zij op geen enkele wijze staaft, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekster er dan ook niet in slaagt om voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Waar verzoekster in het verzoekschrift voorts aanvoert dat zij niet weet of de verdenking nopens haar rekrutering reeds eerder dan 2016-2017 ter sprake kwam, dat het gelet op de beschermde positie van vrouwen in de tradities in Sri Lanka mogelijk is dat haar vader haar daar in een eerdere periode niet mee heeft willen verontrusten, merkt de Raad op dat het niet onredelijk is te veronderstellen dat ouders hun kinderen voor gevaar zouden willen behouden en dat zij hen aldus zouden waarschuwen wanneer er dergelijke zwaarwichtige verdenkingen zouden zijn geuit. Dat verzoeksters vader haar mogelijks niet eerder zou hebben ingelicht, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen en kan overigens geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken allerminst melding maakte van de verdenking van gedwongen rekrutering.

2.3.2.3.2. Aangaande verzoeksters vrees vanwege haar vader omwille van haar huwelijk, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen als volgt:

“U roept ook in dat uw vader tegen het huwelijk zou zijn geweest. U geeft evenwel ook aan dat hij niets zei of deed behalve de notaris die het huwelijk verleende aanspreken, wat trouwens uw huwelijk niet in de weg stond (CGVS p. 8). Ook vanwege uw vader is daarom geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.”

Zo verzoekster aanvoert dat zij afkomstig is uit een hindoe-gezin waar streng werd vastgehouden aan de eeuwenoude ordening in kasten, dat een herstel van de verstandhouding met haar vader niet mogelijk lijkt nu haar huwelijk door een terugkeer niet ongedaan gemaakt wordt en de sociale schade door overtreding van het taboe toch al is toegebracht, waartoe zij citeert uit het rapport *“India: The situation of couples in inter-caste and inter-religious marriages, including societal attitudes, treatment by government authorities and the situation of children resulting from such marriages (2000-2005)”* in Refworld van 9 januari 2006, dient erop gewezen dat verzoekster doorheen haar verklaringen enkel melding heeft gemaakt van een vrees uitgaande van haar vader omwille van haar huwelijk en geenszins van sociale schade (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). In dit verband dient er ook op gewezen dat verzoekster aangeeft dat zij Sri Lanka ook verlaten zou hebben mocht zij niet getrouwd zijn geweest als zij daartoe de kans had, hetgeen haar voorgehouden vrees omwille van haar huwelijk verder relativeert (*ibid.*, p. 8). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt verder pertinent op dat het enkele feit dat verzoeksters vader gekant was/is tegen het huwelijk op zich niet voldoende is om te spreken van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Met het citeren uit algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon, toont verzoekster thans evenmin aan dat zij *in concreto* een vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van haar huwelijk.

Verzoekster geeft voorts aan dat zij niet naar Sri Lanka kan terugkeren omdat zij het moeilijk zou hebben om er alleen te leven (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). In het verzoekschrift benadrukt zij te dezen nog haar persoonlijke, familiale situatie en de traditionele rolpatronen binnen de Sri Lankaanse maatschappij. Verzoekster meent dat de problematiek om alleen te leven in Sri Lanka niet enkel een puur economische kwestie is, doch integendeel een kwestie gelieerd aan het behoren tot een kwetsbare sociale groep van alleenstaande vrouwen in Sri Lanka. Zij vervolgt dat veel van haar naaste familieleden overleden zijn en dat zij ook een document heeft voorgelegd waaruit blijkt dat haar enige broer, bij wie ze na de breuk met haar vader verbleef, sinds haar vertrek overleden is. Verzoekster besluit dat het voor haar, die buiten haar vader geen mannelijke verwanten meer heeft, *“schier onmogelijk”* is om een zelfstandig leven op te bouwen in Sri Lanka, waartoe zij citeert uit het aan het verzoekschrift gevoegde rapport *“Ability of single Tamil women to relocate and access housing and employment in Colombo”* van Immigration and Refugee Board of Canada van 8 april 2015 (stuk 4) en waaruit volgens haar blijkt dat alleenstaande vrouwen zich enkel met ondersteuning van een familiaal netwerk kunnen vestigen in de hoofdstad Colombo en dit dus des te meer opgaat voor leven in de meer landelijke gebieden.

De Raad merkt in dit verband vooreerst op dat verzoekster inconsistente verklaringen aflegt over het overlijden van haar moeder en haar zus. Daar waar zij op de Dienst Vreemdelingenzaken het overlijden

van haar moeder nog situeert in 2013 en van haar zus in 2016 ten gevolge van kanker (administratief dossier, verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, vragen 13 en 17), geeft zij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan dat haar moeder en zus zijn omgekomen tijdens de oorlog (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Aangezien het einde van de oorlog zich situeert in 2009 dient aldus te worden vastgesteld dat – daargelaten de vaststelling dat zij de oorzaak van het overlijden van haar zus volledig anders kadert op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen – deze tijdsbepaling op significante wijze afwijkt van de door haar gegeven verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Verder maakt verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken allerminst melding van het feit dat haar broer overleden zou zijn (administratief dossier, verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 17). Zo verzoekster hiertoe nog een overlijdensbericht voorlegt, dient te worden opgemerkt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map Landeninformatie, COI Focus “Sri Lanka. Corruptie en documentenfraude” van 6 september 2019) blijkt dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie dan wel door ze te laten namaken. Dit alles maakt dat aan Sri Lankaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend. Dit klemt des te meer daar verzoekster slechts een kopie voorlegt van het overlijdensbericht van haar broer, hetgeen eenvoudig door middel van knip- en plakwerk kan worden gemanipuleerd en bijgevolg geen objectieve bewijswaarde kan worden toegedicht. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit voorgaande inconsistente verklaringen. Gelet op het voorgaande, dient aldus te worden vastgesteld dat verzoekster er niet in slaagt aannemelijk te maken dat zij in Sri Lanka niet (langer) over een familiaal netwerk zou beschikken. Verzoekster maakt dan ook geenszins aannemelijk dat zij, omwille van het gebrek aan een familiaal netwerk, zou behoren tot een bepaalde sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzing naar informatie over alleenstaande vrouwen die zich hervestigen in Colombo kan derhalve niet dienstig worden aangevoerd. Zelfs zo zou worden aangenomen dat verzoeksters moeder, zus en broer zou zijn overleden - *quod non* -, wijst niets erop dat zij zich zou moeten hervestigen in de stad Colombo en zij niet zou kunnen terugkeren naar haar regio van herkomst, dan wel haar regio van verblijf.

2.3.2.3.3. Tot slot wordt in de aanvullende nota van de commissaris-generaal d.d. 8 december 2020 op goede gronden overwogen als volgt:

“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 26 november 2020) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Niettegenstaande meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils, is het volgens dezelfde bronnen nog te vroeg om te kunnen stellen wat deze gevolgen concreet zullen zijn. Voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dient evenwel rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst en kunnen hypothetische toekomstvoorspellingen niet in aanmerking worden genomen. Het komt het CGVS dan ook niet toe te speculeren over de vooralsnog hypothetische gevolgen van deze grondwetswijziging in het licht van de gegrondheid van een hangend verzoek om internationale bescherming.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden. Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt

dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 26 november 2020) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïnterviewd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien verzoekende partij geen gegronde vrees aanhaalt noch ernstige schade riskeert omwille van voorgehouden banden van haar familie met de LTTE en haar beschuldiging van gedwongen rekrutering ongeloofwaardig is, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk."

Waar verzoekster hekelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te kort door de bocht is gegaan en dat zij wel degelijk heeft aangegeven dat haar vader kenbaar heeft gemaakt dat de veiligheidsdiensten vermoeden dat haar vader betrokken is bij de LTTE, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoekster nooit zelf rechtstreeks beschuldigd werd en evenmin geloof kan worden gehecht aan de indirecte beschuldiging die in haar hoofde zou zijn weerhouden van gedwongen rekrutering, zodat zij allerminst aannemelijk maakt dat zij persoonlijke banden zou hebben met de LTTE.

In zoverre verzoekster in dit verband verwijst naar de COI Focus "Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka" van 6 oktober 2015 en meent dat het bijzonder risicovol is om een tijdelijke verbetering van de situatie aan te grijpen om haar bescherming te ontzeggen, dient erop gewezen dat deze verouderde informatie niet van die aard is om voormelde analyse in een ander daglicht te stellen, dan wel aan te tonen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit de COI Focus "Sri Lanka. Situatie bij terugkeer van Tamils" van 26 november 2020 de foute conclusies zou hebben getrokken.

2.3.2.4. De door verzoekster bijgebrachte documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van haar verzoek om internationale bescherming te herstellen. Vooreerst dient te worden herhaald dat uit de COI Focus "Sri Lanka. Corruptie en documentenfraude" van 6 september 2013 blijkt dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie dan wel door ze te laten namaken, waardoor aan Sri Lankaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend.

Wat betreft verzoeksters identiteitskaart, geboorteakte, huwelijksakte en huwelijksfoto's en de geboorteakte van haar broer dient te worden opgemerkt dat deze documenten slechts haar identiteit, nationaliteit, herkomst en burgerlijke staat aantonen, alsook de identiteit en herkomst van haar broer dewelke op zich niet worden betwist, doch waaruit allerminst een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kan worden afgeleid.

Aangaande de overlijdensaktes van familieleden en de kopie van het overlijdensbericht van haar broer kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hierover hoger reeds werd uiteengezet.

De enveloppes tonen slechts aan dat verzoekster post heeft ontvangen uit Sri Lanka.

Het feit dat verzoekster in België onderwijs heeft genoten, staat volkomen los van de asielprocedure en is van geen enkel belang voor haar verzoek om internationale bescherming. Indien verzoekster een verblijfsvergunning wenst te verkrijgen op basis van haar integratie in België dient zij zich hiertoe, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, te wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

2.3.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER